

Ludgarda Długopolska, Andrzej Piotrowski

Narojki, gm. Drohiczyn, woj. białostockie. Stanowisko 1 "Mogiłki"

Informator Archeologiczny : badania 18, 137

1984

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

NARKOWE, gm. Dobrze
woj. wrocławskie
Stanowisko 9

patrz
epoka brązu

NARÓJKI, gm. Drohiczyn
woj. białostockie
Stanowisko 1 "Mogiłki"

Państwowe Muzeum Archeologiczne
w Warszawie

Badania prowadziła mgr Ludgarda Długopolska
i mgr Andrzej Piotrowski. Finansował KZA na
woj. białostockie. Drugi sezon badań. Cmen-
taryzacja z grobami w obudowie kamiennej/XII-
-XIII w./

Prace wykopaliskowe, podobnie jak w poprzednim sezonie, koncentrowały się na arach 5, 7 i 8. Otwarto dodatkowo wykopy sprawdzające na arze 6 przylegającym do aru 7, na arze 10 przylegającym od strony wachodniej do aru 5 i na arze 4 i 11 przylegającym od strony południowej do aru 5 i 10.

Odkryto 23 groby. Część z nich uległa dużemu zniszczeniu przez wybieranie kamieni bruków i obudów lub przez głębokie wkopy. Dotyczy to przede wszystkim grobów płytkich występujących na arach 6, 7 i 8.

Wszystkie groby, z wyjątkiem jednego, zorientowane były po osi E-W z większym lub mniejszym odchyleniem na północ i południe. Zmarły pochowani w tym grobie skierowany był głową w stronę zachodnią. Grób 38 posiadał orientację N-S, a pochowana tam dziecko miało głowę zorientowaną na południe.

Na ogólną liczbę 23 grobów tylko 10 posiadało wyposażenie. Do "bogato" wyposażonych grobów zaliczyć należy grób 30. Pochowana w nim kobieta posiadała pierścionek, bransoletę brązową, paciorki szklane, esowate kabiączki cynowe oraz mały nożyk żelazny i dwie zausznice brązowe z trzema paciorkami. W grobie 39 odkryto paciorki szklane, esowate kabiączki cynowe i pierścionek z cyny. W grobie 25 znaleziono dużą szpilę żelazną z kółkiem i gwoździe żelazne. W pozostałych grobach odkryto pierścionek /grób 26/, krzesiwko ogniwkowe /grób 29/, paciorki szklane /grób 35 i 40/, kabiączki cynowe /grób 38/.

Planowane jest prowadzenie prac w roku przyszłym.

NIEDŃÓW, gm. Zgorzelec
woj. jeleniogórskie

Wojewódzki Ośrodek
Archeologiczno Konserwatorski
we Wrocławiu

Badania prowadziła mgr Halina Śledzik-Kamińska.
Finansował WKZ Jelenia Góra. Trzeci sezon badań /drugi w 1970 r./ Grodzisko nr 1 z okresu wczesnego średniowiecza.

Stanowisko położone jest w odległości 0,3 km na wschód od centrum wsi, bezpośrednio za murem nowożytnego cmentarza, na prawym zakrzywionym brzegu rzeki Witki, na wzniesieniu 220 m n.p.m.

Grodzisko składa się z dwóch członów: większego obejmującego szczyt wzniesienia oraz przylegającej do niego platformy /podgrodzia 7/ od strony północno-wschodniej, położonej kilka metrów niżej. Człon większy o średnicy 46 x 36 m otoczony jest podkowiastym wałem /otwartym od strony rzeki Witki/, o długości 120 m, szerokość podstawy wału wynosi 5-12 m, wysokość od strony wewnętrznej 2-4 m. Rozmiary członu mniejszego położonego niżej wynoszą 30 x 25 m.

Badaniami objęto majdan członu większego grodziska, tj. północno-zachodnią część razem z wewnętrznym rozsypaniem wału, część centralną oraz południowo-wschodnią. Stwierdzono, że pod warstwą darni od strony północno-zachodniej na wewnętrznym rozsypaniu wału występują osunięte kamienie wchodzące prawdopodobnie w skład konstrukcji wału. Na badanym odcinku osunięte kamienie występują w pasie 2 - 3 m. Przed wałem występuje warstwa kulturowa o szerokości do 8 m w części północno-zachodniej /na którą były nasunięte także pojedyncze kamienie z wału/ oraz 5-6 m w części południowo-wschodniej. Miąższość warstwy kulturowej wynosi 20-50 cm. Pod warstwą kulturową na stropie calca, przy krawędzi wykopu, zarówno w części północno-zachodniej jak i południowo-wschodniej majdanu zachserwowano fragmenty rysów 2 obiektów nieruchomych /wypelniska ich będą eksplorowane w sezonie następnym po rozszerzeniu wykopu/.

Materiał zabytkowy najliczniej reprezentowany jest przez fragmenty naczyń glinianych oraz pojedyncze ułamki z domieszką grafitu, pochodzą najprawdopodobniej z IX-XI w. Z innych wyrobów glinianych odkryto kulkę do gry.

W grupie zabytków z żelaza odkryto: gwoździe /w stropie warstwy kulturowej/, fragment sztabki z żelaza, nóż, haczyk, pincetę, półkosek z przepalczym ostrzem, militaria: w postaci ostrogi typu IIa2-3U-A2 /wg klasyfikacji K. Wachowskiego datowaną na koniec X. - pocz. XII w./ oraz topór z asymetrycznym ostrzem opadającym w dół, osadzie w kształcie graniastej tulejki /wg opinii K. Wachowskiego mający nawiązania w materiale czeskim, gdzie datowane są na 2 poł. IX w./ Z innych wyrobów wymienić należy osetkę oraz krzątek wykonane z kamienia.

Materiały źródłowe znajdują się w MOAK we Wrocławiu.

Badania będą kontynuowane.